

eisen in de nucleaire sector moeten worden afgestemd op de realiteit in deze sector. Tegelijkertijd wijst het Comité van de Regio's er met nadruk op dat een scherpe (financiële) controle (ex-ante, tussentijds en ex-post) noodzakelijk is om een correcte besteding van de middelen te waarborgen;

20. roept de Commissie op om de begunstigde landen bij voortduring te wijzen op de in internationale overeenkomsten ten dele reeds vastgelegde verplichting tot het tijdig verschaffen van uitgebreide informatie en deze informatie desnoods te eisen, zodat tijdig het nodige actieplan kan worden voorbereid en in noodsituaties de passende maatregelen kunnen worden genomen.

Brussel, 4 april 2001.

De voorzitter
van het Comité van de Regio's
Jos CHABERT

Advies van het Comité van de Regio's over het „Voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een communautair mechanisme voor de coördinatie van interventies op het gebied van civiele bescherming in noodsituaties”

(2001/C 253/06)

HET COMITÉ VAN DE REGIO'S,

gezien het Voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een communautair mechanisme voor de coördinatie van interventies op het gebied van civiele bescherming in noodsituaties [COM(2000) 593 def. — 2000/0248 (CNS)];

gezien het besluit van de Raad van 24 oktober 2000 om het Comité van de Regio's krachtens art. 265 van het EG-Verdrag hierover te raadplegen;

gezien het door de voorzitter van het CvDR op 27 november 2000 genomen besluit om commissie 4 (Ruimtelijke ordening, stadsbeleid, energie, milieu) met het opstellen van het advies te belasten;

gezien het CvDR-advies over het „Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende een communautair actieprogramma voor civiele bescherming” (COM(98) 768 def. — CDR 104/99 fin)⁽¹⁾;

gezien het ontwerpadvies CDR 8/2001 rev. dat commissie 4 op 9 februari 2001 heeft goedgekeurd (rapporteur: de heer Koukoulópoulos (GR/PSE),

heeft tijdens zijn 38e zitting van 4 en 5 april 2001 (vergadering van 4 april) met algemene stemmen het volgende advies goedgekeurd.

STANDPUNT EN AANBEVELINGEN VAN HET COMITÉ VAN DE REGIO'S

Inleiding

1. Het CvDR neemt nota van het voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een communautair mechanisme voor de coördinatie van interventies op het

gebied van civiele bescherming in noodsituaties. Met dit mechanisme wordt beoogd te zorgen voor een betere bescherming van personen, van het milieu en van goederen in noodsituaties van natuurlijke, technologische en ecologische aard die zich binnen of buiten de Europese Unie voordoen, met inbegrip van accidentele vervuiling van de zee.

2. Het algemene doel van het mechanisme is ondersteuning te verlenen in noodsituaties en gecoördineerde bijstandsinterventies te vergemakkelijken binnen en buiten de Gemeenschap, wanneer een lidstaat resp. kandidaat-lidstaat daarom verzoekt.

⁽¹⁾ PB C 293 van 13.10.1999, blz. 53.

Het mechanisme staat onder bepaalde voorwaarden open voor de kandidaat-landen in Midden- en Oost-Europa (LMOE) en de geassocieerde landen (Cyprus, Malta en Turkije).

Algemene achtergrond

3. De resolutie van 8 juli 1991 betreffende de verbetering van de onderlinge hulp tussen lidstaten bij natuurrampen en technische rampen⁽¹⁾ is de grondslag van het huidige communautaire systeem voor rampenbestrijding.

4. Voorts heeft de Commissie op basis van het subsidiariteitsbeginsel een aantal initiatieven op het gebied van de civiele bescherming genomen, die grotendeels ressorteren onder het vijfjarige communautaire actieprogramma (2000-2004) terzake⁽²⁾. Zo is er o.m. voorzien in een 24 uur per etmaal bereikbare operationele structuur voor civiele bescherming, die deel uitmaakt van het Directoraat-Generaal Milieu. Deze structuur staat voortdurend paraat voor het vergemakkelijken of coördineren van de bijstandsverlening door andere lidstaten aan de lidstaat die daarom verzoekt, alsmede voor het verzamelen van gevalideerde informatie en het doorgeven daarvan aan de lidstaten. Het huidige systeem heeft een zeer lichte structuur, wat de coördinatie van de acties ten goede komt.

5. De ervaring van de laatste jaren en de rampen die bepaalde gebieden van de Europese Unie zwaar hebben getroffen, leren dat het huidige communautaire mechanisme niet kan verzekeren dat de nodige middelen door de lidstaten worden ingezet en de vereiste interventies naar behoren worden gecoördineerd.

6. Er moet bijgevolg worden voorzien in een degelijk ondersteund communautair mechanisme voor interventies in noodsituaties van natuurlijke, technologische en ecologische aard, met inbegrip van accidentele vervuiling van de zee.

7. Het onderhavige voorstel van de Commissie houdt rekening met de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Santa Maria da Feira op 19 en 20 juni 2000, waarin de Commissie werd verzocht op korte termijn met voorstellen op het gebied van civiele bescherming te komen. Het voorstel is als aanvulling op het bestaande communautaire actieprogramma voor civiele bescherming (2000-2004) bedoeld en beoogt voorts de verbetering van de wederzijdse interventiecapaciteit van de lidstaten.

Vereiste specifieke acties

8. Naast politieke verbintenissen zijn de belangrijkste elementen die volgens het Commissievoorstel noodzakelijk zijn om de met een verbeterde regeling nagestreefde doeleinden te realiseren, de volgende:

9. Inventarisatie vooraf van de voor interventies beschikbare hulpmiddelen. Doel is, vooraf na te gaan welke interventieteams bij de diensten voor civiele bescherming van de lidstaten op zeer korte termijn (over het algemeen binnen 2 à 24 uur na het ontstaan van de noodsituatie) beschikbaar zijn en kunnen worden ingezet (de samenstelling van deze teams varieert naar gelang van het type noodsituatie en de specifieke eisen die daardoor worden gesteld).

10. Opleidingsprogramma ter verbetering van de inzetbaarheid. Doel is een opleidingsprogramma op te zetten om de samenwerking tussen de betrokken teams te verbeteren en een optimale onderlinge complementariteit te bevorderen. Dit programma omvat gezamenlijke opleidingscursussen en oefeningen, en geeft teamleden tevens de kans om voor korte periodes gedetacheerd te worden bij teams in andere lidstaten.

11. Evaluatie- en coördinatieteams. Doel is ter plaatse voor een betere efficiency en coördinatie te zorgen en te bepalen welke middelen het beste in de bewuste noodsituatie kunnen worden ingezet, alsook, waar nodig, te zorgen voor de contacten met de bevoegde instanties van het land dat bijstand vraagt.

12. Totstandbrenging van een gemeenschappelijk communicatiesysteem voor noodsituaties. Doel is een gemeenschappelijk operationeel systeem te ontwikkelen voor de communicatie in noodsituaties tussen de instanties voor civiele bescherming van de lidstaten en de bevoegde diensten van de Commissie.

13. Bovenvermelde interventieteams zouden het kernelement van de regeling vormen. Bij noodsituaties is er echter altijd een grote behoefte aan flexibiliteit en daarom moeten de lidstaten en derde landen een beroep kunnen doen op ander gespecialiseerd personeel, en ook om specifieke uitrusting kunnen verzoeken als dit voor de aanpak van de bewuste noodsituatie vereist is.

14. De met civiele bescherming belaste instanties in de lidstaten, evenals de niet-gouvernementele organisaties en andere op dit gebied actieve instanties (b.v. lokale en regionale instanties) kunnen deze hulpmiddelen verstrekken. De betrokken communautaire diensten moeten voor de nodige coördinatie zorgen, terwijl de middelen moeten worden gebruikt onder verantwoordelijkheid van de nationale, regionale en lokale instanties voor civiele bescherming, op basis van de bevoegdheden die hen bij wetten en reglementen in elke lidstaat zijn toegekend. In het Commissievoorstel wordt voorts vermeld dat een beroep moet worden gedaan op een betrouwbaar wetenschappelijk en technisch netwerk dat gevaren en risico's kan helpen inschatten. Voorts lijkt het opportuun nationale lijsten van goed uitgeruste vrijwilligersorganisaties aan te leggen.

⁽¹⁾ PB C 198 van 27.7.1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 327 van 21.12.1999, blz. 53.

Standpunt van het CvDR ten aanzien van de voorstellen

15. Daar ook ernstige noodsituaties zich eerst en vooral op lokaal en regionaal niveau doen gevoelen en hun gevolgen lange tijd waarneembaar blijven, vestigt het CvDR de aandacht op de noodzaak een institutioneel kader uit te werken voor een doeltreffende aanpak van noodsituaties van natuurlijke, technologische en ecologische aard die de Europese Unie en derde landen herhaaldelijk treffen. Daarbij moet het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen, maar moet ook rekening worden gehouden met de noodzaak de wederzijdse interventiecapaciteit van de lidstaten te verbeteren. Met dit beleidskader wordt beoogd:

16. lidstaten en lokale en regionale overheden ertoe aan te zetten gemeenschappelijk gebruik te maken van desbetreffende ervaring en knowhow;

17. programmeringsstrategieën te ontwikkelen (apparatuur voor het voorspellen van extreme weersomstandigheden, preventie van overstromingen, apparatuur voor het voorspellen van aardbevingen, enz.);

18. verbidingsnetwerken voor snelle communicatie tussen de lidstaten en de lokale en regionale overheden die met soortgelijke problemen geconfronteerd worden, tot stand te brengen;

19. gecoördineerde gemeenschappelijke initiatieven te ontplooien om de ernstige sociale gevolgen van rampen op te vangen, met name in geïsoleerde en afgelegen gebieden in de EU. Deze gebieden hebben immers te kampen met specifieke problemen, te wijten aan hun geografische ligging, bodemgesteldheid of sociale en economische situatie, waardoor de gevolgen alleen maar zwaarder wegen en specifieke hulp in noodsituaties noodzakelijk is;

20. de werkzaamheden te ondersteunen van wetenschappelijke teams die zich bezighouden met het verrichten van studies op het gebied van het voorspellen van extreme weersomstandigheden en het evalueren van milieurisico's;

21. meer belang te hechten aan het gebruik en de verdere ontwikkeling van nieuwe technologische toepassingen die de gevolgen van rampen kunnen beperken en met name het aantal slachtoffers kunnen helpen verminderen;

22. de onderlinge steunverlening tussen burgers van de Europese Unie in geval van technologische, natuur- en milieurampen beter te organiseren;

23. onderscheid te maken tussen civiele-beschermingsacties bij de beheersing van crisissituaties enerzijds en andere vormen van hulpacties bij rampen anderzijds. Deze laatste zijn immers zeer specifiek, zoals ook is aangegeven in de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Santa Maria da Feira op 19 en 20 juni 2000⁽¹⁾;

24. de gevolgen op middellange en lange termijn van rampen op lokaal en regionaal niveau aan te pakken (wederopbouw, het weer op gang brengen van activiteiten en de gewone gang van zaken, aanpak van de sociale en psychologische gevolgen voor de bevolking en met name gevoelige groepen, alsmede van de ontwikkelingsachterstand van getroffen gebieden, enz.);

25. ten slotte via specifieke regelingen bijzondere aandacht te schenken aan gebieden in Europa die door zware rampen zijn geteisterd, alsmede speciale maatregelen te nemen om grote groepen in de samenleving die door rampen rechtstreeks in hun levensomstandigheden en -kwaliteit zijn getroffen, te beschermen en hun problemen te verlichten.

Aanbevelingen van het CvDR m.b.t. de voorstellen

26. Er moet meer werk worden gemaakt van onderzoek naar en studie van de specifieke problemen van de gebieden in Europa waarvan op wetenschappelijke en statistische basis is aangetoond dat zij herhaaldelijk door grote rampen worden getroffen en verhoogd gevaar lopen opnieuw door dezelfde of andere rampen te worden geteisterd; met het oog daarop moet er een Europese lijst van risicogebieden komen op basis van de regionale plannen voor civiele bescherming.

27. In het voorstel moet een aantal basismaatregelen worden opgenomen en moeten de nodige middelen, die eventueel ook regionaal kunnen worden aangewend, ter beschikking worden gesteld om een gemeenschappelijk bewustzijn, een gemeenschappelijke methodologie en gemeenschappelijke praktijken te ontwikkelen die een en ander moeten vergemakkelijken voor de interventieteams waarvan de actie in het kader van de nieuwe regeling gericht is op bescherming, hulpverlening, aanpak van noodsituaties en evaluatie van de gevolgen.

28. Leidinggevend personeel en deskundigen, die de plaatselijke situatie goed kennen en ook weet hebben van de moeilijkheden waarop de toepassing van de nieuwe regeling in de praktijk kan stuiten, moeten, met gebruikmaking van de geschikte middelen, worden aangemoedigd aan de interventieteams deel te nemen.

29. Er moet onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds civiele-beschermingsacties in het kader van crisissituaties en anderzijds andere vormen van hulpinterventies bij rampen, die immers zeer specifiek zijn.

⁽¹⁾ SN 200/2000 ADD1, 19 en 20 juni 2000, blz. 19.

30. Iedere lidstaat moet, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, via de regionale en lokale overheden ervoor zorgen dat centra worden opgericht waar de nodige middelen en materieel worden verzameld om crisissituaties te kunnen beheren en hulpacties op gang te brengen. Voorts moet er worden voorzien in coördinatie van de interventieteams, zodat in ernstige situaties adequate en voldoende middelen worden ingezet.

31. De Europese Commissie heeft duidelijk te kennen gegeven dat zij het voorgestelde mechanisme met het bestaande actieprogramma wil samenvoegen. Het CvdR ondersteunt deze bundeling die moet zorgen voor een betere samenhang en grotere complementariteit van het bestaande actieprogramma en de acties die in het kader van de voorgestelde nieuwe regeling zullen worden ondernomen.

Brussel, 4 april 2001.

De voorzitter

van het Comité van de Regio's

Jos CHABERT

Ontwerpadvies van het Comité van de Regio's over de „Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement — „Innovatie in een kenniseconomie””

(2001/C 253/07)

HET COMITÉ VAN DE REGIO'S,

gezien de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement — „Innovatie in een kenniseconomie” (COM(2000) 567 def.);

gezien het werkdocument van de diensten van de Commissie — „Tendensen in het Europese innovatiebeleid en het klimaat voor innovatie in de Unie” (SEC 2000, 1564);

gezien het besluit van de Commissie van 26 september 2000, om overeenkomstig artikel 265 van het EG-Verdrag het Comité van de Regio's hierover te raadplegen;

gezien het besluit van het bureau van het Comité van de Regio's van 13 juni 2000 en het besluit van de voorzitter van 15 november 2000 om commissie 6 „Werkgelegenheid, economisch beleid, interne markt, industrie, MKB” en commissie 5 „Sociaal beleid, volksgezondheid, consumentenbescherming, onderzoek, toerisme” te belasten met de voorbereiding van dit advies;

gezien zijn advies over het Groenboek over Innovatie (COM(95) 688 def.)⁽¹⁾;

gezien zijn advies over het Eerste actieplan voor innovatie in Europa (COM(96) 589 def.)⁽²⁾;

⁽¹⁾ PB C 182 van 24.6.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 244 van 11.8.1997, blz. 9.